

POŁKNIONY (3) *part praet pass pf*

Teksty nie oznaczają ó; pierwsze o prawdopodobnie jasne (tak w po-).

sg m N połkniony (1). ◇ f N połknioną (1). ◇ pl N subst połknion(e) (1).

Sł stp notuje, Cn brak, Linde XVII w. s.v. połknąć.

*Połknięty, przelknięty (3) : gdy kto iest strut á ten kamień połknie/ ktori połkniony krafi ielita/ iakóć iadu onego ktora fie w ielita wpogila: wygafza *FalZioł* IV 49d.*

*Przen: Ukryty, zatajony (2) : O wierzże mi że thy książki były połknione od kilká set lat/ á tak była zátłoczona á zágáłzona Ewanyelia święta *RejAp* 87v.*

*Szereg: »połkniony a zakryty« (1): A bárzo połknioną á zákryta była [*Ewanielija święta*]/ iż o niey bárzo máło słychác było. *RejAp* 87v.*

Cf **POŁKNAĆ**

LWil